

VERMINDERDE VRUCHTBAARHEID.

Waarom kan ik niet zwanger worden?

Deze vraag leidt veelal tot het doen van een groot aantal onderzoeken bij beide partners met het doel de mogelijke oorzaak te bepalen. Zowel bij hem als bij haar zijn er medisch gezien talloze redenen te ontdekken waarom er geen zaadcellen of eicellen zijn of waarom het de zaadcel niet lukt op natuurlijke wijze de eicel te bevruchten. Na het onderzoek kunnen er cruciale vragen onbeantwoord blijven. Waarom zijn er verzwakte zaadcellen of helemaal geen zaadcellen? Waarom is de chemie van de vagina of uterus niet in orde? Waarom worden er onvoldoende eicellen geproduceerd. En in het geval dat alles in orde blijkt te zijn; waarom lukt het dan toch niet?

We hoeven de oorzaak niet altijd in haar oorsprong te kennen om met moderne technologie een zwangerschap mogelijk te maken. Echter, met het hedendaagse technische ingrijpen raken we steeds verder van onze ware natuurlijke balans vandaan.

Toen Dr. Isaac Goiz Durán na zijn ontdekking van Het Biomagnetisch Paar (zie het artikel "wetenschappelijke benadering van Het Biomagnetisch Paar") in 1988 aan het systematisch blootleggen van dit pH-fenomeen begon, kon hij niet vermoeden in veel gevallen een oorzakelijk antwoord te vinden op de grote vraag die veel vrouwen zich stellen; Waarom kan ik niet zwanger worden?

Dr. Goiz ontdekte dat de bron van elke bacterie, virus of dysfunctie een specifieke vaste locatie in het lichaam heeft. Ze worden gedefinieerd door één basisch punt (-) en één zuur punt (+) die altijd paarsgewijs met elkaar in verbinding staan. Hij ontdekte dus een fenomeen dat een pH-verandering van een specifiek lichaamsdeel identificeert en gaf het de naam "Het Biomagnetisch Paar". Op eenvoudige wijze kunnen we deze basische en zure locaties ofwel biomagneetparen in het lichaam opsporen. De behandeling van de biomagneetparen is eveneens eenvoudig en doeltreffend, door twee magneten, een minpool (-) en een pluspool (+) op de locaties te leggen. Daarna verliezen bacteriën en virussen hun kracht en kunnen door het immuunsysteem opgeruimd worden. Dysfuncties worden opgeheven omdat het weefsel pH-neutraal wordt en daarmee de functie zich kan herstellen.

Nu terug naar de redenen van verminderde vruchtbaarheid. Vanuit het inzicht dat Het Biomagnetisch Paar ons biedt kan de oorzaak in drie categorieën verdeeld worden; klierdysfuncties, directe en indirecte onopgemerkte bacteriële infectie en magnetische aantrekking en afstoting.

Categorie 1: Dysfuncties.

Dysfuncties worden veroorzaakt door een biomagneetpaar in een klier of orgaan zelf. Deze pH-onbalans beïnvloedt direct de functie van de klier. Met betrekking tot verminderde vruchtbaarheid kennen wij de volgende biomagneetparen:

- Eierstokdysfunctie. Eén eierstok basisch (-) en de andere zuur (+)
- Hypofysedysfunctie. De hypofyse is basisch (-) en één van de eierstokken zuur (+). Over het algemeen hebben deze vrouwen één of meerdere hersenschuddingen gehad (of zijn heftig gevallen) in de jeugd waardoor de hypofyse uit balans is geraakt in combinatie met een eierstok. Deze dysfunctie is de grootste veroorzaker van alle pijnlijke, korte en lange menstruaties met veel of weinig bloeding (med. amenorroe, dismenorroe)
- Baarmoederdysfunctie. Het orgaan is zowel basisch (-) als zuur (+)

Er is in de meeste gevallen één dysfunctie tegelijkertijd actief in het lichaam en kan er om die reden sprake zijn van verminderde vruchtbaarheid.

Categorie 2: Pathogene micro-organismen zoals bacteriën en virussen. Direct en indirect.

Direct:

Onderstaande micro-organismen zijn een voorbeeld van ziekteverwekkers die verminderde vruchtbaarheid veroorzaken vanwege hun specifieke locatie direct in het betreffende orgaan. Zij komen veelal niet in een bloedproef of scan naar voren, maar wél uit het onderzoek met deze methode. De micro-organismen installeren zich namelijk in de weefsels (wand) van het orgaan waar ze overigens lang niet altijd symptomen (pijn) veroorzaken. We noemen:

- Yersinia bacterie - in de testikel
- SHV virus – in de zaadleider
- Yersinia bacterie – in de vagina
- Paramyxovirus – in de adnex
- Parvovirus – in de eileider

Indirect:

Weer andere micro-organismen veroorzaken een algemene belasting op indirecte locaties zoals de lage rug, buik en onderbuik en bekkenstreek. Bacteriële infecties hebben afvalstoffen (toxines) als bijproduct. Vanwege de toxines in deze lichaamsstreek zijn de weefselcellen van voortplantingsorganen belast of zelfs aangetast waardoor ze in hun functie worden aangetast. We noemen:

- Brucella Abortus – diafragma (zwangerschapsproblemen)
- Streptococcus – blaas (ware blaasontsteking)
- Streptococcus – mesenterium (darmklachten, onderbuik-klachten)
- Staphylococcus Aureus – L5 (lage rugklachten, andere op L4, plexus, sacrum, etc)
- Pasteurella – dikke darm (we kennen 8 micro-organismen in alle delen van de dikke darm)

Voorts kennen we tientallen micro-organismen in de organen van de onderbuik, bekken en heup. Iedereen met symptomen op deze plaatsen heeft net weer een andere combinatie van twee of drie van micro-organismen. Daarom is in deze categorie de reden van verminderde vruchtbaarheid bij iedereen weer anders.

Categorie 3: Magnetisme.

Een derde orde van oorzaken ligt in de wet van magnetische aantrekking en afstoting (zie grafische voorstelling hiernaast en op groot formaat aan het einde van dit artikel). Het betreft hier Het Biomagnetisch Paar van twee virussen die elk afzonderlijk tot vruchtbaarheidsproblemen kunnen leiden, helemaal als ze gezamenlijk optreden. Dit is het fenomeen dat volgens Dr. Goiz als duidelijkste oorzaak aan te wijzen is.

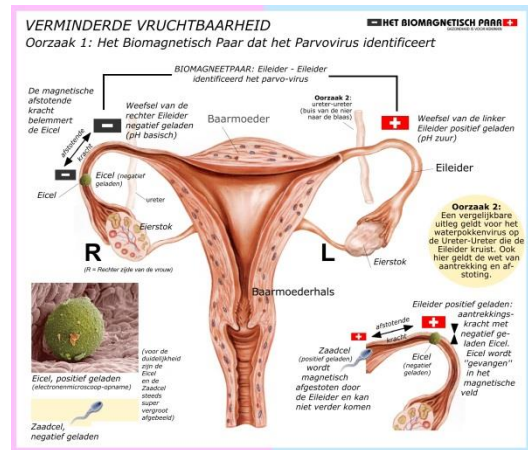
We kennen:

- Parvovirus – in de weefsels van de eileider
- Waterpokkenvirus – in de weefsels van de ureter

Wanneer het parvovirus zich in de eileider nestelt ontstaat een biomagneetpaar met de rechter eileider negatief en de linker eileider positief. De biologie laat zien dat de zaadcel positief en de eicel negatief geladen is. De eicel komt uit de eierstok en zweeft in de vloeistoffen van de eileider. De eicel (die zelf negatief geladen is) treft de negatieve lading van de eileider en wordt afgestoten, want de negatieve eicel en negatieve eileider stoten elkaar volgens de magnetische begrippen af.

Indien de eicel uit de linker eierstok komt dan treft de eicel de positieve lading van de eileider en blijft daar "hangen", want de negatieve eicel en positieve eileider trekken elkaar volgens de magnetische begrippen aan.

De zaadcel (positief geladen) wordt juist afgestoten door de positief-geladen eileider en komt nooit in de buurt van de eicel. De zaadcel heeft wel een buitenboordmotorje, maar kennelijk toch niet sterk genoeg). Alle andere mogelijkheden, linker of rechter eileider en ene of andere maand, laten zich raden. Mogelijk treedt er ook verandering of vernauwing van het eileiderkanaal op door de virale infectie.

In het geval van een lading op de ureter (waterpokkenvirus of herpes zoster) met als voorwaarde dat de ureter de eileider dicht genoeg kruist, geldt evenzo de bovenstaande uitleg van magnetische aantrekking en afstoting.

Bovenstaande houdt in, dat Dr. Goiz uit statistische waarneming heeft ontdekt dat zowel het parvovirus als het waterpokkenvirus de twee grootste directe virale veroorzakers zijn van verminderde vruchtbaarheid.

De praktijk laat zien dat er lichamelijk herstel optreedt na behandeling van de gevonden zuur-base fenomenen in een van bovenbeschreven etiologische categorieën. Dit herstel kan per categorie als volgt beschreven worden:

Dysfuncties.

Na de behandeling herstelt het lichaam de balans van deze klieren en wordt het herstel van hormonale regelmaat en productie mogelijk gemaakt. Dit kan enkele maanden duren. Het herstel van de eierstokken en menstruatie komt vaak al meteen na de eerstvolgende menstruatie op gang. De menstruatiecyclus normaliseert zich terwijl de menstruatiepijnen afnemen tot normale waarden. Vanwege de eenvoud van de dysfunctie is het slagingspercentage in deze categorie hoog.

Bacteriële en virale belasting, direct en indirect.

Door het annuleren van de bacterie en daarmee samengaande bacteriële toxine in de onderbuik krijgen alle betreffende organen de kans om zich te herstellen en hun normale functie weer te hervatten.

Magnetisme.

Met het neutraliseren van het zuur-base-fenomeen lost het magnetische veld zich onmiddellijk op. Soms al voelbaar op de behandeltafel. De betreffende organen hebben daarna enkele maanden de tijd nodig zodat de weefsels zich van de alkaliserende resp. verzuring kunnen herstellen.

In Mexico adviseert Dr. Goiz ca. 3 maanden te wachten om daarna weer op natuurlijke wijze proberen zwanger te worden.

Dr. Goiz stelt voor om samen met een medisch centrum 100, 200 of meer vrouwen (en partners) te behandelen om de juistheid en daadkracht van deze methode volgens medische protocollen te laten zien. Heeft u interesse? In Mexico-stad is het bewijs klinisch al lang geleverd. Gekscherend zegt hij: Lukt het in 10 of 20% van de gevallen, dan ga ik weer naar huis. Maar wat als het bij meer dan 60% lukt? Accepteert men dan de juistheid van mijn bevindingen?

Toch moeten we inzien dat onze huidige samenleving te complex is geworden om in de uiterst preciaire pot van economische en persoonlijke belangen met een dergelijke krachtige en kostengunstige ontdekking als Het Biomagnetisch Paar te gaan roeren.

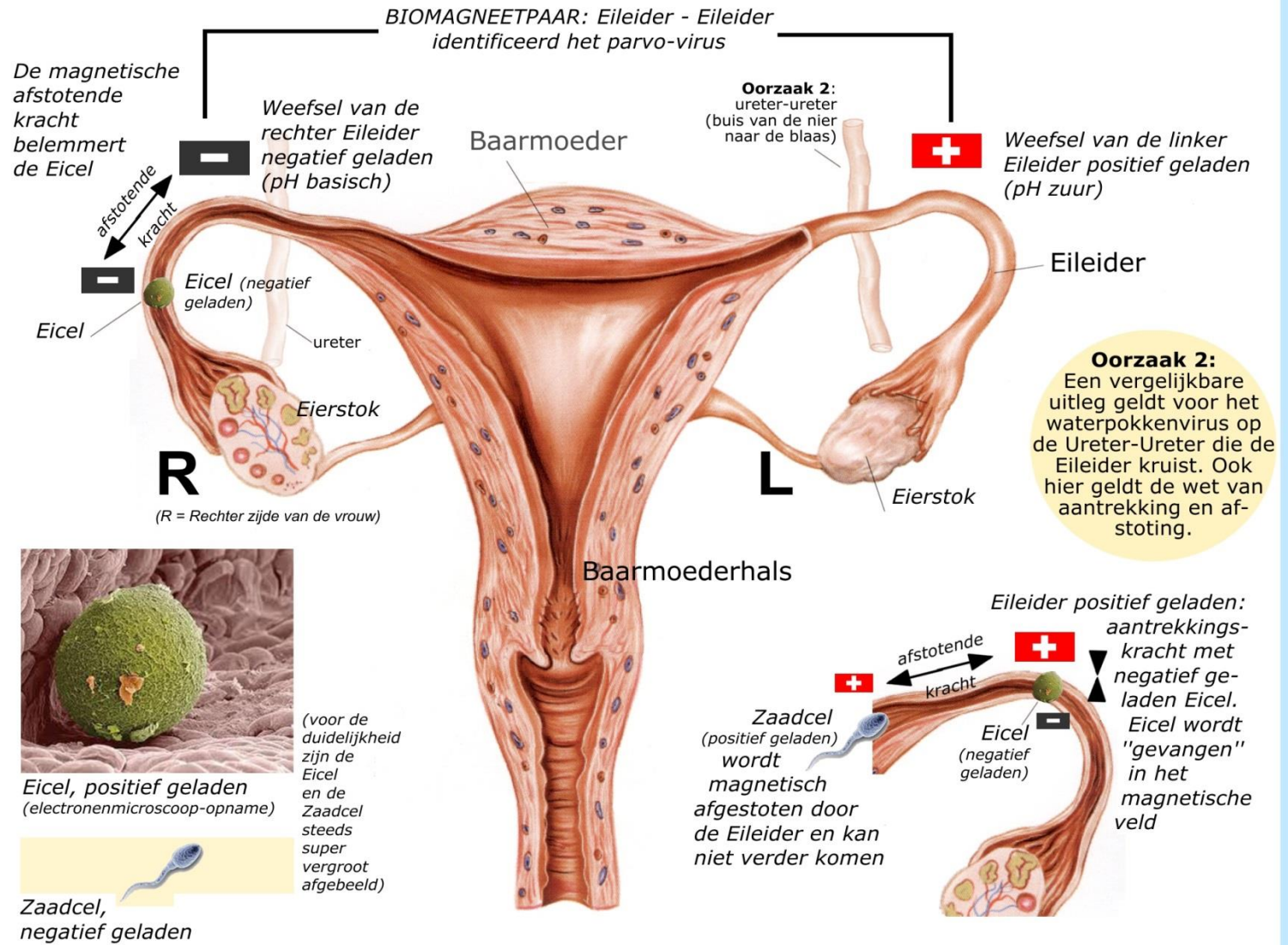
Individueel kunt u wél kiezen wat het beste voor u is.

Desalniettemin is het Dr. Goiz gelukt om in samenwerking met de kliniek van Dr. Hilu in Marbella (Spanje) een test met 200 patiënten met zeer gevarieerde ziekten uit te voeren. Dit alles in de aanwezigheid van neutrale waarnemers. De test is uiteraard geprotocolleerd in een uitgave. Zie voor een samenvatting van deze uitgave het betreffende artikel.

Gezondheid is voor iedereen!
Jeroen Koster
Juli 2013

VERMINDERDE VRUCHTBAARHEID

Oorzaak 1: Het Biomagnetisch Paar dat het Parvovirus identificeert

Jeroen koster
 Juli 2013